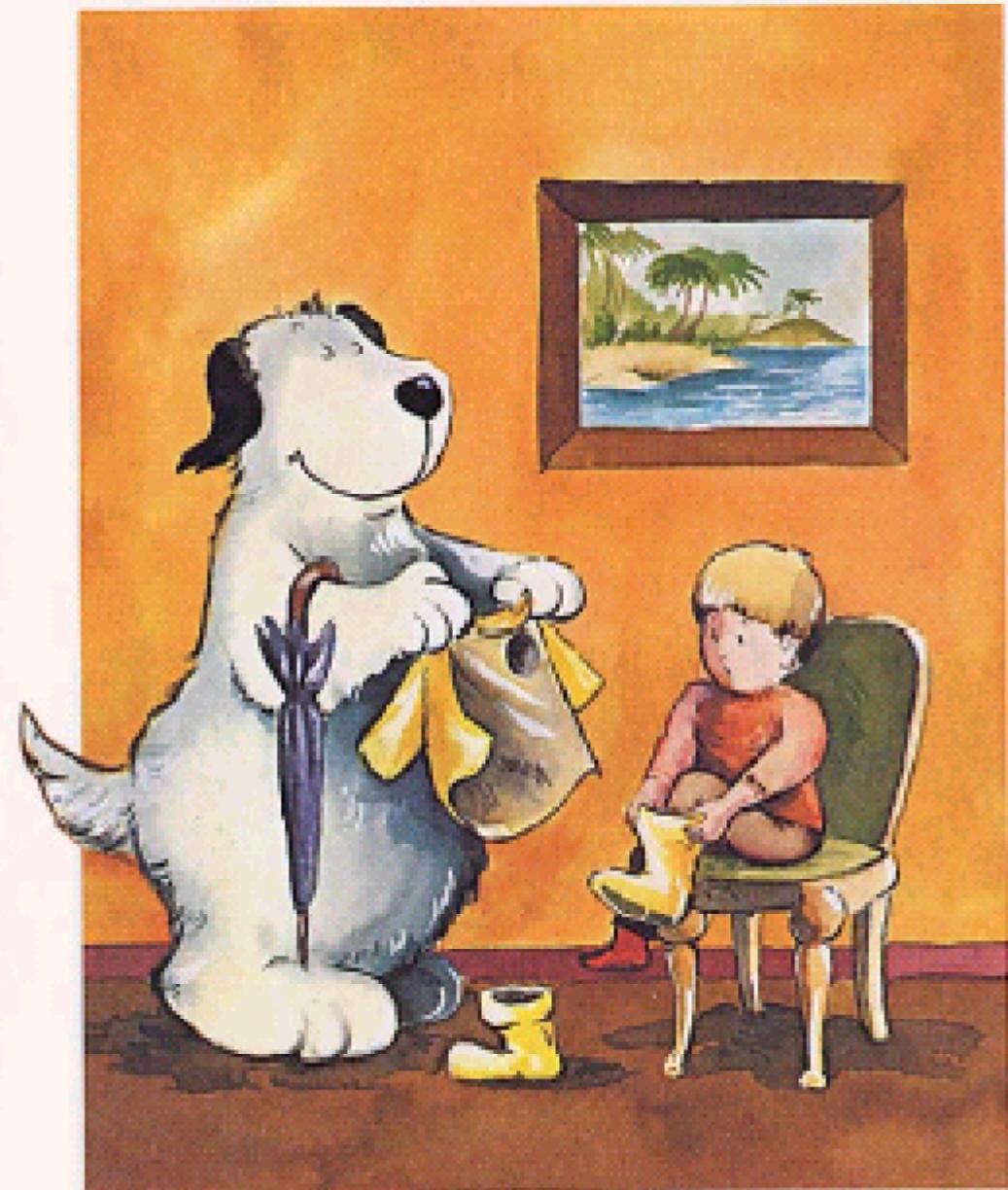

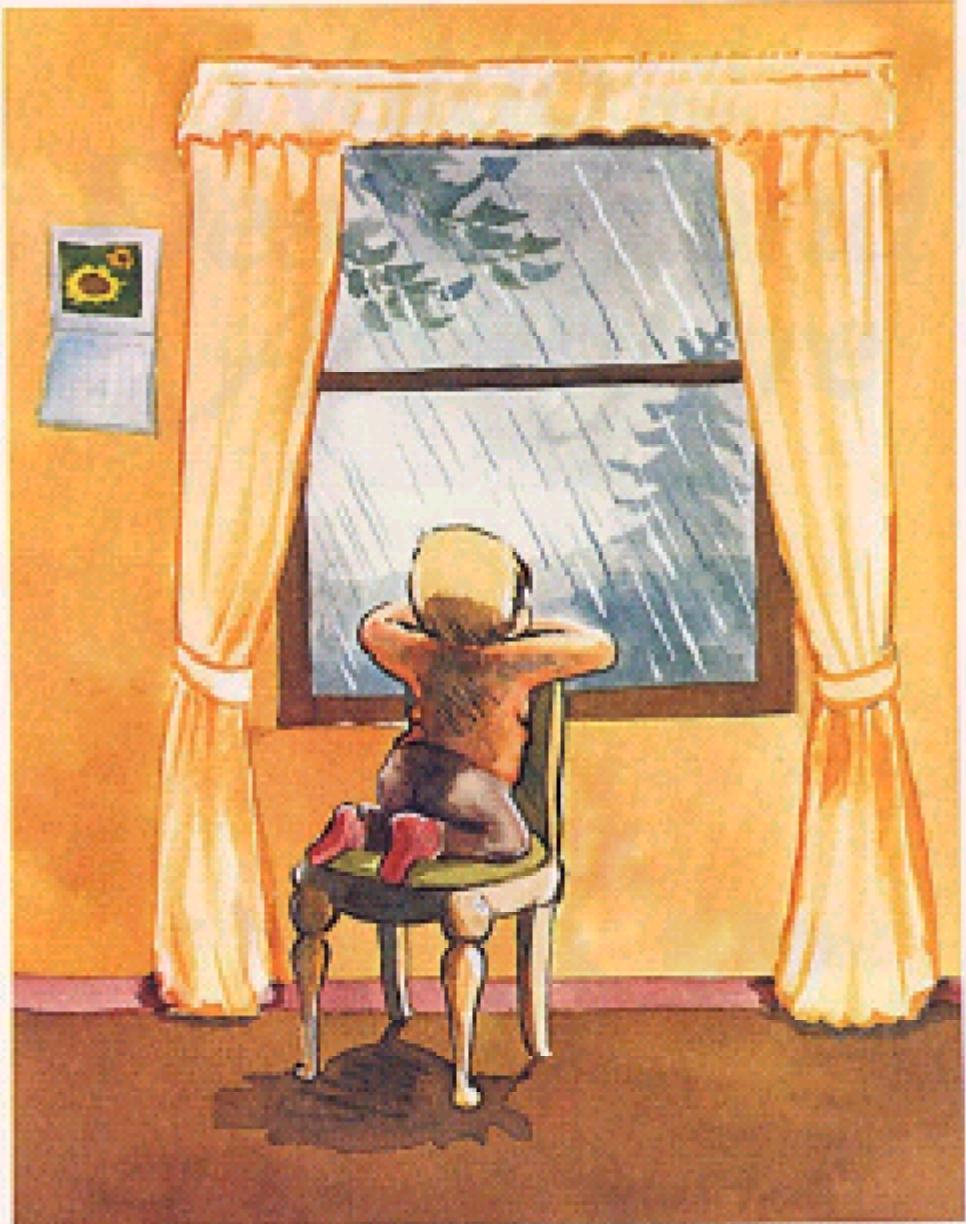
וְאַלְדוֹ וְהָאֵי הַבּוֹדֶד

הנס וילhelm

מיכאל חשב שלצאת לגשם זה סתם שיגעון,
אבל ואלדו חשב אחרת.

בימים האחרונים של החופשה ירד גשם כל
זמן. מיכאל רצה לשחק בחוף הים בפעם
האחרונה, אך הגשם לא פסק.

מיכאל לא היה בטוח האם ייהנה מהטיול
במזג האוויר הזה.

לא נראה איש בחוץ. כל החוף היה רק בשבילים

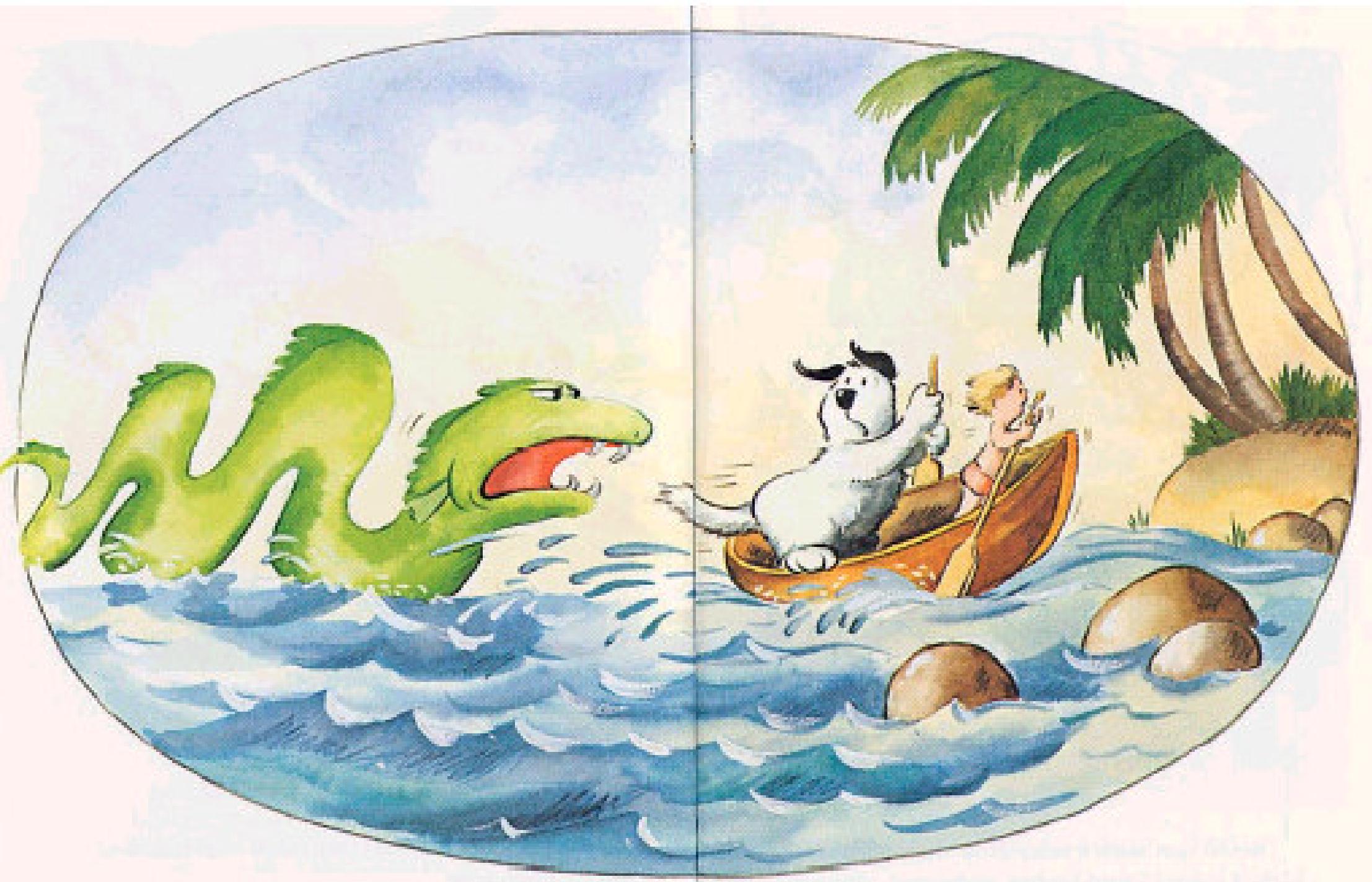
אבל אחרי שקפץ בכמה שלוליות, שכח מהגשם. הם מצאו גם קצת עצים שנזרקו לחוף. "מאן הם באו לכאן?" שאל מיכאל "אולי איזו ציפור גדולה הביאה אותם הנה כדי לבנות קן וזרקה אותם כאן."

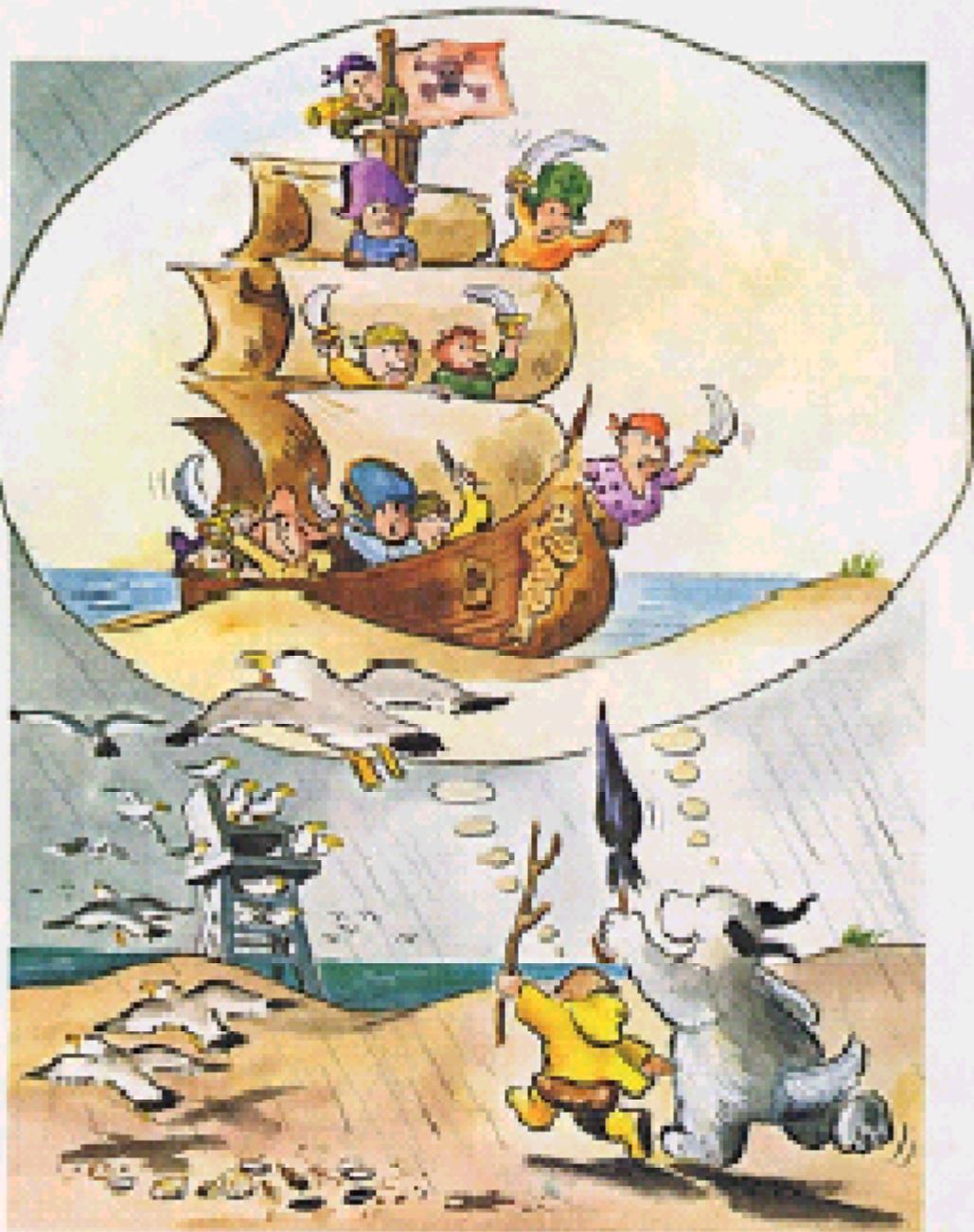
ופתאום הם שמעו קרכור קולני מעלייהם.
"זהה!" קרא מיכאל "היא תתפוש אותנו!"
ציפור גדולה התכוננה להתקיף אותם אך
פתאום מפלצת ים עלתה מהמים ובלעה את
הציפור בבת אחת!

מיכאל ואלדו התיישבו והתחלו לחשוב כמה
נעימים היה לחוות איזו הרفتקה. "אולי ציפור
גדולה, ממש גדולה תראה אותנו..."

האם יופיקו להגיע בזמן לאי בודד?

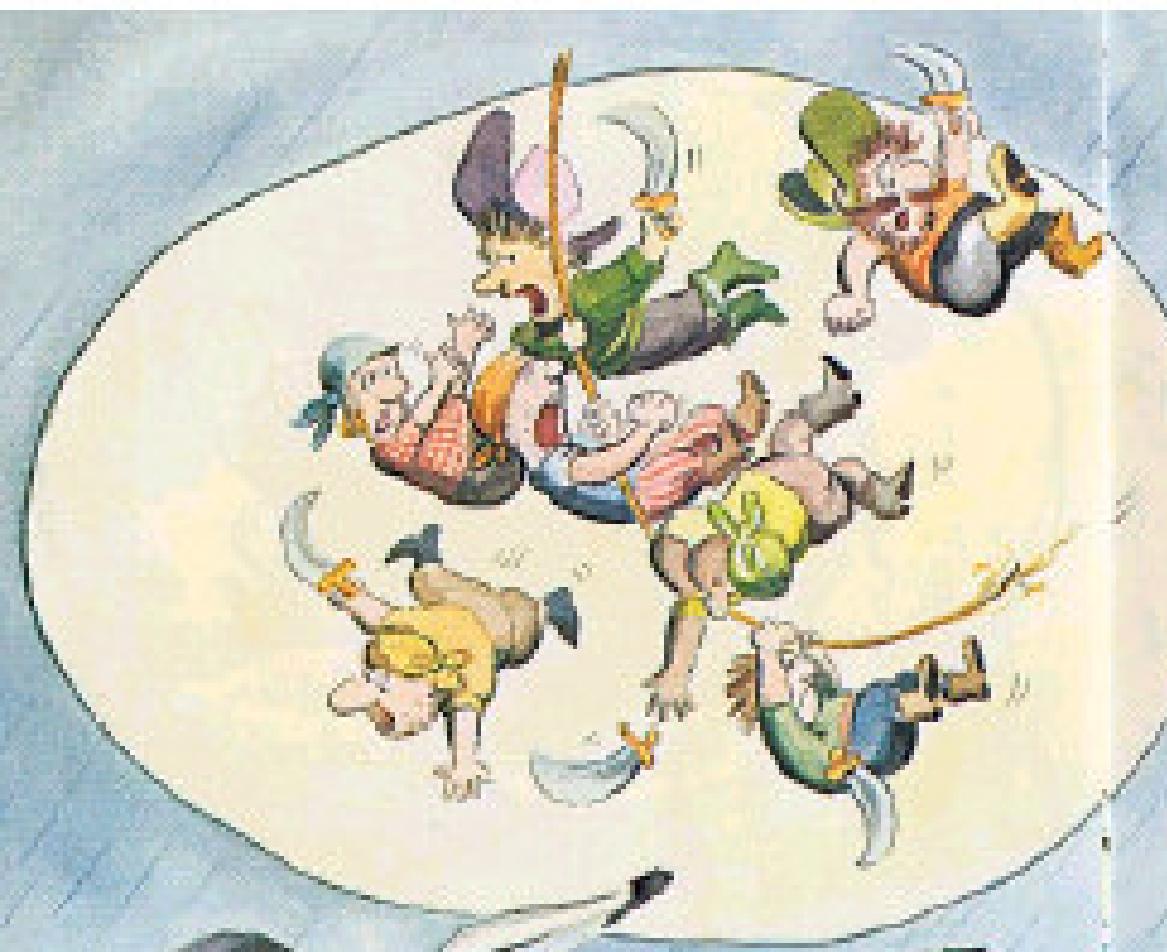
ועכשיו המפלצת רדפה אחריהם. מיכאל
ואלדו חתרו מהר, כמה ש רק יכלו.

"הנה האונייה שלהם". מיכאל וואלדו לא יכלו כבר לחזור. "נתקוֹפּ!" קרא מיכאל ושניהם רצוי מהר לאנית שודדי הים.

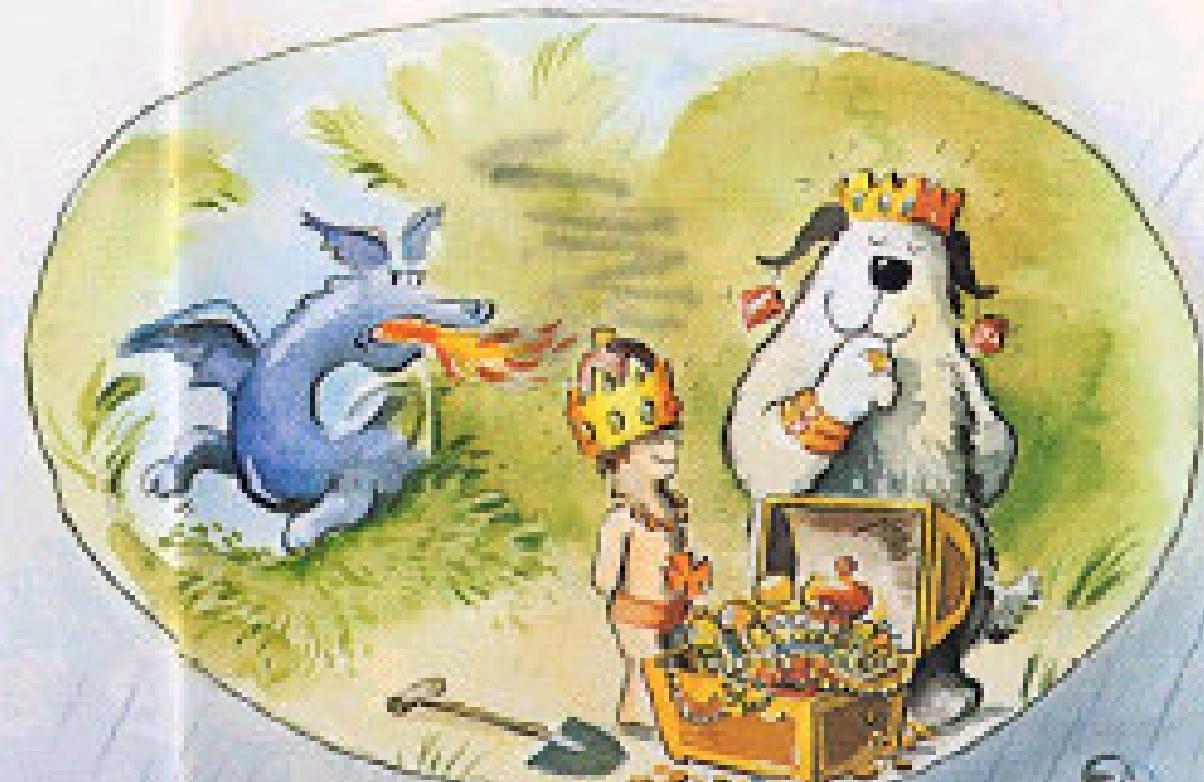
הם בדיקו הספיקו להגיע לחוף בשלום. CAN מיכאל ראה עקבות בחול. "שודדי ים!" הוא קרא "וهم באו לטמו CAN אוצר".

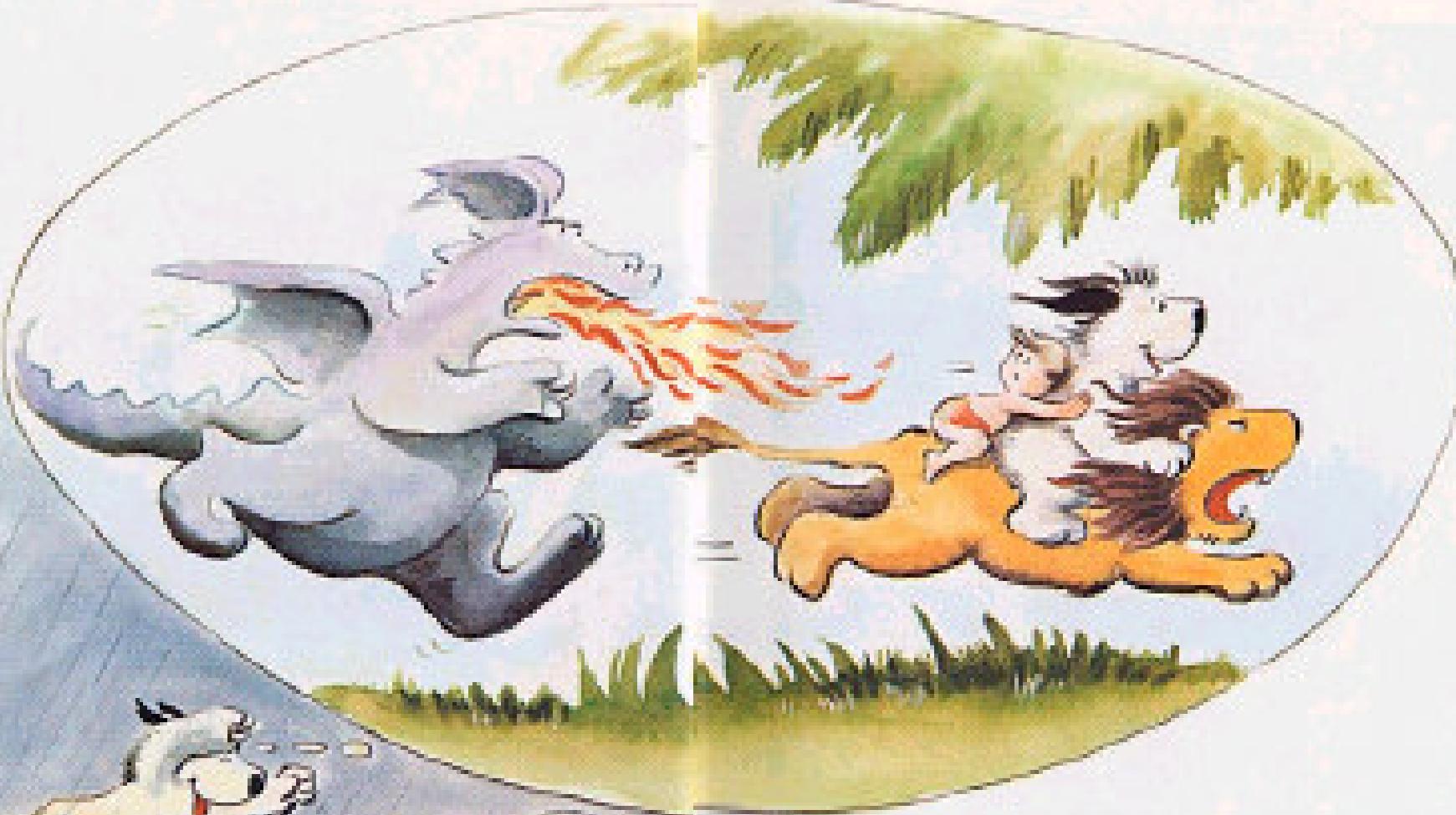

הזה קרב קשה, אבל שודי
הים נסוגו. האונייה וכל האי היו
עכשו שייכים למיכאל ולואלדו.

הם יכולים לעשותו לבדוק את כל האוצרות שהשאייר שודדי הים. אלא שההרפתקה שלהם טרם הסתיימה.

הם הרגישו בלהבות אש על גביהם.
למזלם הם רכבו על אריה שהיה
מהיר יותר מאשר הדרקון.

הם נמצאו כבר קרוב לבית. מיכאל ואלדו החליטו
שהיה להם מספיק הרפתקאות להיום.

אבל אחרי גלישה במפל מים גדול הם הגיעו
בסוף לחוף מבטחים.

הם שרו שירים של שודדי הים תור
רחצה באמבט מים חמים עם המון
bowutot,

וכשהיו כבר נקיים
ויבשים חיכאה להם ספל
של שוקולד חם.

